

[Alvilda Larsen.]

Kirsten Gloerfelt-Tarp. Jeg vil henvise til dr. Vagn Kristensens doktordisputats om forholdet mellem børnesygelighed og boligforhold, der taler sit tydelige sprog om, at det ikke blot er et problem med de manglende boliger, men også med de mennesker, der i dag bor alt for trangt og alt for dårligt. De tal, som er fremkommet af denne dybtgående undersøgelse, viser, at af ca. 200 000 børn i København bor 100 000 i et- og toværelses lejligheder, og at mere end 20 000 børn i København bor i lejligheder med mere end to beboere pr. værelse. Yderligere fremgår det af denne doktordisputats, at antallet af hospitalsindlæggelser fra de dårlige boligområder er ca. dobbelt så stort som fra det gode boligområde. Sammenligner man tallene for det allerdårligste boligområde med tallene for den bedste boliggruppe, viser det sig, at antallet af hospitalsindlæggelser af børn er 7 gange så stort for den dårligste gruppe som for den bedste. Og hvad har man ikke allerede måttet høre om, hvor dyre hospitalsindlæggelser og hospitalssenge er for samfundet, og det fra samme side, som ikke vil høre tale om, at vi har et boligproblem her i landet? Mon ikke vi skulle finde ud af, hvad det er, vi har mindst råd til?

Denne doktordisputats, som bygger på dybtgående undersøgelser, fastslår, hvad boligen kan betyde for liv eller død. Dette vil jeg gerne lade være svaret til de krav, der er fremsat fra borgerlig side om nedskæring af midlerne til boligbyggeriet. Dr. Vagn Kristensen konkluderer i, at det ikke er kravene, der er særlig store i dag, men boligen, der er tilbage i udviklingen. Det bør også ved denne lejlighed siges til dem, der har fremsat krav om, at byggestøttelovgivningen skulle forringes. Jeg har tidligere nævnt og vil gentage det i dag, at vi her i landet har et af Europas mindste byggeprogrammer. Der er derfor brug for en forbedret og udvidet byggestøttelov, og det har vi råd til. Burde ikke de, der taler så meget om investeringsbehovet og om produktive erhverv, se lidt mere på den største investering i det mest uproduktive, mest meningsløse erhverv, vi har, nemlig militæret? Det er militærudgifterne, vi ikke har råd til, og ikke boligbyggeriet.

Jeg har på min gruppes vegne stillet for-

slag om, at der i 1957-58 skulle stilles yderligere 100 mill. kr. til rådighed for lån på særlige vilkår til socialt boligbyggeri. Der er i øjeblikket 300 mill. kr. til rådighed, og det giver, som jeg nævnte før, et byggeri på 16 000 lejligheder; men alene befolkningstilvæksten kræver et årligt byggeri på mellem 15 000 og 17 000 lejligheder. I ministeriet har man gjort boligbehovet op til at ligge et sted mellem 20 000 og 25 000 lejligheder; så mange lejligheder mangler der i, at boligforsyningen i dag er lige så god, som den var i 1939. Det viser os tydeligt, at bolignøden er stigende. Det er i dag sådan, at mere end 60 pct. af de nye unge ægtepar ikke kan gøre sig håb om at få en selvstændig lejlighed. De store årganges ægtepar kan godt opgive ethvert håb om en selvstændig lejlighed, medmindre forholdene lægges helt om, medmindre man udvider byggestøttelovgivningen og bevilger flere penge. Hvis man lader stå til på dette område, hvad der er tegn på at man vil gøre, hvis man blot tænker, men undlader at handle, er det det samme som at sige: nå ja, men efter os kommer ragnarok.

Vi har i denne vinter i byggefagene haft en arbejdsløshedsprocent på 17,9; det betyder en dobbelt så stor arbejdsløshed i byggefagene som i 1954. På fællesorganisationens møde her i København i går blev det oplyst, at murernes arbejdsløshed endogså er stigende, og at arbejdsløshedsprocenten i dette fag ligger på 20. Murerarbejdsmændene i København oplyser, at de i dag har flere arbejdsløse, end de havde for en måned siden.

Vi mener — og tallene bekræfter det — at der kan bygges 25 000 lejligheder årligt; det er, hvad der er arbejdskraft til. Hvis man bygger 25 000 lejligheder årligt — og så mange er der jo brug for — skaffer man fuld beskæftigelse i byggefagene. Vort forslag om at stille 100 mill. kr. ekstra til rådighed på særlige betingelser er også i dybeste overensstemmelse med de mange krav og henstillinger, som vi i denne vinter har fået fra befolkningen og fra byggefagernes arbejdere.

Vort lovforslag tilsigter igangsættelse af et byggeri for mennesker med jævne indtægter. Derfor har vi foreslået, at der ved hjælp af disse 100 mill. kr. skal ydes statslån til en rente af 4 pct. og derudover skal